

DE NOORD-BRABANDER

Staat- en Letterkundig Dagblad.

ABONNEMENTS. PRIJS

Voor de Stad. f 12.

Franco per post. » 14.

DICERE VERUM QUID VETAT?

HORATIUS.

ADVERTENTIEN

15 cents de regel

behalve 35 cents zegel

(Verschijnende driemaal ter week; Dingsdag, Donderdag en Zaterdag.)

TURKIJE.

Een brief uit Konstantinopel meldt, dat er ernstige onlusten in de omstreken van Bethléem zijn uitgebarsten; de arabieren hebben de christelijke bevolking aangevallen; verscheidene wahlieren zijn daarbij omgekomen.

-- In de prinsdommen aan den Donau en vooral in Wallachije en Moldavia heerscht eene groote beweging. In Wallachije heeft men een complot ontdekt, dat verscheidene uitgebreide takken schijnt te hebben, en waarvan de gevolgen zeer ernstig zouden hebben kunnen zijn. In Moldavia zijn de Bojars ontevreden over het gedrag, hetwelk de prins gehouden heeft, en men zou zich niet moeten verwonderen, hen het voorbeeld der bewoners van Wallachije te zien volgen, en te verzoeken hen door een binner gunstelingen te doen vervangen. Rusland niet deze beweging met genoegen; want alle opschuddingen, welke op de oevers van den Donau plaats hebben, eindigen ten voordeele van hetzelve.

-- Brieven uit Konstantinopel van den 18 October behelzen het volgende: De staat van zaken in Griekenland en de invloed, dien de jongste gebeurtenissen in Athene op de zuidelijke gewesten van Turkije kunnen uit oefenen, houden thans het sluitend den Divan bezig. Bij de Porte heerscht nog altijd het denkbeeld, dat de omwenteling van 15 September haren oorsprong verschuldigd is aan de bemoeijingen eener Noordsche mogendheid, die langzamerhand de geheele christelijke bevolking van dit land voor zich zou willen winnen. Hoe ongegrond dit vermoeden ook zijn moege, zoo is het toch zeker, dat de Porte zich te dezen aanzien zeer ongerust maakt: wel vleit zij zich nog, dat de Fransch-Engelsche partij door Kuletti en door eene opregte vereeniging van laatstgenoemde met Maurokordatos, die ook naar de zijde van Frankrijk schijnt over te hellen, de bovenhand over de Russische partij zal kunnen behouden; intusschen zou dit niet der tijd dezelfde nadeelige gevolgen voor Turkije kunnen hebben, als nu van de overwinning der Russische partij te vreezen heeft. Riza Pacha heeft met verscheiden Europese gezanten langdurige conferentien over dit onderwerp gehad, en daarbij veel doorzigt en beleid aan den dag gelegd.

CHINA

Er is weder eene brievenmaal uit Britsch Indie in Europa aangekomen, die tijdingen uit Bombay tot den 2 October medebrengt. De inhoud dier tijdingen is niet onbelangrijk, doch wordt nog slechts onvolledig door Fransche bladen medegedeeld. De koning van Lahore of het land der Seiks, Shere-Sing, is, volgens deze berigten, door zijnen alvermogenenden minister Dhyan-Sing vermoord. Een gelijk lot heeft de zonen des konings getroffen. Den volgenden dag echter is Dhyan-Sing zelf onder de slagen eener moordenaar gevallen. Ten gevolge van een en ander was het rijk van Lahore, dat de Engelsche ook wel Panjáb noemen, aan de schrikvolste verwarring ten prooi. Men verwachtte bloedige oorlogen tusschen de hollandsche hoofden, waaryan er geen magtig genoeg was, om de anderen te beheerschen. Zoo zal naar

het zeggen der Bombaysche bladen, eene Britsche tusschenkomst in Lahore onvoornijdelijk worden en het is zeer waarschijnlijk, dat dit rijk weldra eene provincie van het reeds zoo uitgestrekte Britsch Indie al zijn.

In vroegere berigten uit Indie was reeds vermeld, dat men een burgeroorlog in Lahore verwachtte, en dat dien ten gevolge dadelijk na den regentijd een Engelsch leger aan den Sultesch, een der zijtakken van den Indus, zou worden bijeengetrokken. Volgens de thans ontvangene berigten, schijnen te Jummá reeds 17,000 man met 48 stukken geschut, onder den Britschen generaal Gough, bijeen te zijn. Sedert lang hebben de Engelschen den rustigen toestand van Lahore en de genegenheid der regeerders aldaar voor Engeland, als voornamelijk waarborgen voor de veiligheid van hun Indisch Rijk, vooral ook van de zijde van Afghanistan, beschouwd. Voor eenige jaren nog, onder de regering van Ranjeet Sing, den voorganger van den thans vernoorde Koning, scheen Lahore een magtig Rijk. Die Koning had een leger van 70 of 80,000 man op de been, hetwelk door den generaal Hard en andere Fransche of Italiaansche officieren op de Europeesche wijze was ingerigt. Ook thans nog bevonden zich de Europeesche generaals Ventura, Court en Avitabile aan het hof van Lahore. De genegenheid van Shere Sing voor Ventura wordt zelfs als eene voornaam oorzaak van den val van dien koning voorgesteld. Bij het naderen der thans plaats gehad hebbende bloedige tooneelen hebben de drie genoemde Europeesche generaals, onder het voorwendsel van een tijdelijk verlof, zich verwijderd.

Van China komen de tijdingen tot den 3 Augustus. Alle schikkingen tot invoering van het nieuwe tolltarief voor den handel van vreemde dingen in de vijf opengestelde Chinese havens, waren toen voltooid.

ENGELAND.

LONDEN 8 November. Den 3 dezer is de Hertog van Bortaux te Liverpool aangekomen en met de meeste eerbewijzingen ontvangen. Nadat hij den Maire op het stadhuis was gaan bezoeken, heeft deze zich met hem gearmd naar de Beurs begeven, gevolgd door de Fransche edellieden, welke den Prins vergezelden. Het dagblad der genoemde stad, waarvan dit berigt ontleend is, schijnt zeer met den Hertog ingenomen, daar het hem den doorluchtigen Prins, kleinzoon van Karel X. en, ten gevolge van den afstand ten vijfden Uthoeve, Hendrik V. den wettigen Koning van Frankrijk noemt. Van Liverpool zou hij zich naar Alton Towers begeven.

Een ander dagblad van die stad is in eene belachelijke dwaling vervallen, doer den naam van den advocaat Berceijer met dien van den bekenden dichter Beranger te verwarren, en te zeggen dat deze laatste naar Engeland overgekomen is, om den afstammeling van Karel den Grote en den H. Lodewijk zijne hulde te brengen.

-- Het regtsgebeding tegen O'Connell en zijne medebeschuldigen is den 6 dezer voortgezet, maar heeft niets nadere van groot belang opgeleverd. Men verwonderde zich te Dublin algemeen over de afwezigheid van lord Ejiot in het tegenwoordig beslissend tijdsgewisfel, te

meer dewijl hij in de aanstaande Zitting van het Parlement rekenschap van het gebeurde zal moeten geven. -- In weérwil der veroordeeling van eenige belharmers der oproerigheden in Zuid-Wallis, blijven grove onordelijkheden aldaar nog steeds voortduren, terwijl brandstichtingen op verscheidene plaatsen in Noord-Wallis reden gaven, om te duchten, dat de geest des oproers ook naar dat gedeelte van het Land is overgeslagen.

-- Het tractaat tussehen Engeland en China, den 20 Augustus 1842 te Nanking gesloten, wordt thans, met al de daarbij behoorende stukken, door de dagbladen letterlijk medegedeeld.

-- De Rebeccaïeten, welke zich sedert eene maand enigzins rustiger hadden getoond, hebben thans weder hunnen kruistogt tegen de tolhekkers en tolhuizen aangevangen. Reeds hebben zij onderscheidene derzelven omver gehaald. Intusschen zet de commissie van onderzoek hare werkzaamheden voort, en zal dezelve spoedig hebben ten einde gebracht.

Eene circulaire van het ministerie van oorlog bevat de aanbeveling tot oprigting van spaarbanken bij de onderscheide korpsen van het Britsche leger. Dit is een uitmuntend denkbeeld, hetwelk navolging verdient.

SPANJE

Het door de partij der *aijacucho* in de Kamer der gedeputeerden geleden verlies, schijnt eenen groaten invloed op de openbare opinie te Madrid hebben te weeg gebracht. Deze partij is overigens niet veel gelukkiger in hare pogingen tot opstand, dan dezelve in hare aanvallen tegen het ministerie is geweest. Vigo is de eenige stad uit Galicie, welke aan hare roep beantwoord heeft; maar de toebereidselen om haar weder tot onderwerping te brengen zijn bijna voleindigd.

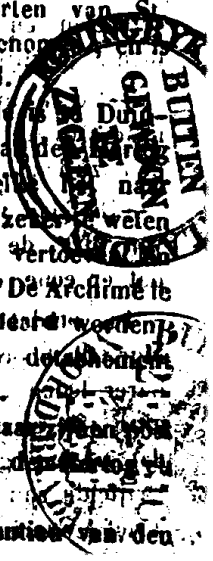
De tijdingen uit Catalopie ontvangen, zijn weinig belangrijk. Er heerscht eene groote tegenspraak tussehen de taal van de *Constitucional* van Barcelona, en de *Vendad*, welke te Gracia uitgegeven wordt; ook is het moeilijk, om niet te zeggen onmogelijk, zich een denkbeeld van den toestand der opstandelingen te vormen. De *Constitucional* meldt geen woord van hetgeen binnen Barcelona geschiedt, en uit dit stilzwijgen kan men besluiten, dat de zaken zich in niet zeer goeden staat bevinden, hetgeen men zeer ligt kan begrijpen. De generaal heeft tot nu toe de stad nog niet bestormd.

FRANKRIJK

PARIS 8 November. Gisteren heeft de Koning, vergezeld door den maarschalk Soult, en eenige vleugeladjodanten en officieren der genie, de forten van St. Denis en Aubervilliers in oogenschouw genomen, vervolgens naar Saint-Cloud teruggekeerd.

Het koninklijk stoomschip de *Arctimé* is door de kerken aangekomen, en ter beschikking van de koninklijke en de Hertogin van Nemours gesteld, welke naar Woolwich moet overvoeren. Men heeft te weten dat H.H. K.K. H.M. tien dagen te Londen vertoefden, en zich van daar naar Ostende begeven zullen. De *Arctimé* zal door den admiraal Gey gesamenhandeld worden, die benevens zijn generaal en de detachementen grenadiers van de marine moet inschepen.

De graaf de Saint-Aulaire zal spoedig naar Londen terugkeeren, ten einde aldaar de hertogin van Nemours te ontvangen. Men gelooft dat de herhaalde sombrantien van den

heer Guizot met den Engelschen Ambassadeur op de reis van den Hertog van Engeland betrekking hebben; en daar zijn vertrek naar Londen, in den oogenblik waarop ook de Hertog van Bordeaux aldaar verwacht wordt, velen zamen met de hertogin en hertog van het denkbeeld dat zij het hertogin ook is be- raamd, om de koningin van Engeland, daardoor te ver- litten den jongen Prinsentoon op een officieele wijze te ontvangen, hoedanige ontvangst kwalijk strooken zou met die van den Zoon van een door haar erkenden en met haar bevrienden Monarch.

—Bijkoninklijk besluit van den 18 October is de Hertog van Aumale tot het opperbevel in de provincie benoemd, en zal later in dat opperbevel bevestigd worden.

Een particuliere brief uit Livorno, van den 28 October, bechelt een bericht dat de Hertog van Aumale, ten gevolge van nieuwe uit Parijs ontvangen depêches, van zijne reis naar Napels heeft moeten afzien, en dat hij zich na Rome bezocht en de depêches van Lodewijk Filips aan den paus overhandigd te hebben, terstond naar Ancona zal begeven, en zich aldaar naar Constantine inschepen.

Het fregat de Asmodée is den 23 October van Genua te Livorno aangekomen, den Hertog van Aumale aan boord hebbende. Een saluut van honderd en een kanonshots is door de batterij der haven gelost en door de Asmodée beantwoord. De Prins is door de burgerlijke en militaire autoriteiten ontvangen, en een batalion van het regiment Leopold II. stond langs den weg geschaard. Nadat de Hertog de troepen gesprekeerd had, is hij naar de hoofdstad van het Groothertogtom vertrokken. De Asmodée zal den Hertog te Livorno afwachten, en hem van daar Civita Vecchia en Napels overvoeren.

Het gerucht schijnt zich te bevestigen, dat de heer Lacave Laptagne het Ministerie wil vaarwel zeggen, en dat zijne verwijdering door die van den heer de Villomaiu of den heer Martin du Nord zal gevergd worden. Genoemde Minister van Financien wordt door voortdurende ongesteldheid verhinderd zijn hôtél te verlaten, en zal denkelyk, op raad zijner artsen, eene reis naar Italie doen.

De graaf de Bresson, laatstelyk ambassadeur van Frankrijk te Berlijn, heeft bereids die residentie verlateu, en wordt dagelyks in deze hoofdstad te gemoet gezien. Zeer kort na zijne aankomst alhier zal de heer Bresson zich naar Madrid, ter aanvaarding van zijnen nieuwen post, begeven.

— Naar gezegd wordt is te Saint Cloud een eigenhandige brief van koning Oeto ontvangen, waarin hij protesteren zou tegen de revolutie van 15 September, en den bijstand der drie beschermende Mogendheden, tot schraging van zijn wankele gezag, zou inroepen. Soortgelyke brieven zouden ook aan keizer Nicolaas en koningin Victoria gerigt wezen. Maar dit gerucht strookt niet met de over Duitschland ontvangen berigten, volgens welke de Grieksche monarch voortgaat zijne volkomene goedkeuring aan de omwenteling en hare gevolgen te betuigen.

— Blijkens brieven uit Marseille hebben de Rhône en Durance, in den nacht van 2 op 3 dezer, hunne oevers weder overschreden, en niet minder dan vijf bruggen medegesleept, terwijl al het onliggende land overstroomd is, en zelfs de stad Avignon onder water stond. De municipaliteit dier stad heeft eene som van tienduizend francs beschikbaar gesteld, om in de eerste behoeften der slagtoffers te voorzien. Men hooft, dat in de aanstaande zitting eindelijk een plan aan de Kamers zal worden voorgelgd, om perk te stellen van deze overstromingen, welke zich in het voor- en na- jaar telkens herhalen, de bijzondere eigendommen vernielen en den Staat, onder den naam van hulphetoon, jaelyks aanzienlyke opofferingen kosten.

—De Hertog en de hertogin van Nemours zijn den 9 naar Duinkerken vertruken, waar zij zich naar Londen zullen inschepen.

—De Raad van state heeft uitspraak gedaan in de zaak van Mgr. de bisschop van Châlons. Hij heeft verklaard dat er eene overtreding der wet bestond:

1o. omdat volgens dezelve, de aanvoering van Mgr. de bisschop tegen de Universiteit en tegen eenigen harer leden beledigend waren; 2o. omdat de belediging de sacramenten te weigeren van dien aard was, dat zij het geweten der burgers verontustte. Niemand twijfelde aan den uitslag dezer zaak. Ziehier echter een brief, waarin de bisschop van Perpignan aan den rek-

tor der Akademie van Montpellier verklaart, dat hij hem zijne medewerking zal onttrekken, als de leerstellingen van goddeloosheid in zijne inrigtingen worden toegelaten, evenzo als Mgr. de Bonald verklaard heeft ten al de bisschoppen van Frankrijk vertoeren zullen.

— Eene telegrafische depêche uit Marseille van den 4 November, bechelt het volgende: De Rhône heeft in den nacht van gisteren, in de nabijheid van Arles zijne dijken doorgebroken. Men vrees voor het onliggende land en het kanaal van Arles dezelfde rampen als in het jaar 1840. Gergisteren heeft de Durance vijf bruggen vernield. Men vrees dat ook deze rivier zich door de vlakke van Arles eenen weg zal banen.

Ook de Seine is in den nacht van den 7 op den 8 November eene half el gewassen, en de rijing duurde steeds voort.

— De graaf de St. Aulaire zal naar zijnen post te Londen terugkeeren, ten einde den hertog en de hertogin van Nemours bij hunne aankomst te ontvangen.

BELGIE

De heer van der Smissen, vader van den Belgischen generaal van dien naam, is in meer dan tachtigjarigen ouderdom te Otterbeek, bij Brussel, overleden.

NEDERLAND

Bij verschillende besluiten van den 3den dezer heeft Zijne Majesteit goedgevonden:

1o. Bij den plaatselyken staf, den rang van kolonel toe te kennen,

aan de luitenant-kolonels P. R. Doelen, plaatselyken kommandant der 1ste klasse te Berghevoorn, H. C. ten Broeke en J. Voigt, plaatselyke kommandanten van de 2de klasse, respectivelyk te Breda en 's Hertogenbosch; dien van kapitein,

aan den 1sten luitenant J. Pommeé, plaatsmajoor van de 3de klasse te Woudrichem.

2o. Te benoemen:

Bij het wapen der infanterie,

Bij het 2de regiment infanterie,

tot majoor, de kapiteins der 1ste klasse L. A. C. M. van Ghestelles Kock, van het regiment grenadiers en jagers, en J. C. A. de Roo van Alderwerelt, van de 1ste divisie van het algemeen depot der landmagt;

tot kapiteins van de 3de klasse:

bij ancienniteit: de 1ste luitenants R. F. de Ravallet, van het 1ste regiment infanterie, J. Piper, van de opgeheven twee laatste divisien van het algemeen depot der landmagt, en A. J. T. Beekman, van het 6de regiment infanterie;

bij keuze: de 1ste luitenants adjudant D. Peller, van het 8ste en J. F. Vleugels, van het 4de regiment infanterie.

Bij het 3de regiment infanterie:

tot kapitein van de 3de klasse, bij ancienniteit, den 1sten luitenant adjudant P. H. L. Lilly, van het regiment.

Bij het 4de regiment infanterie:

tot majoor, den kapitein der 1ste klasse A van Hoeij Schilthouwer, van het 5de regiment infanterie;

tot kapitein van de 3de klasse, bij keuze, den 1sten luitenant-adjudant K. A. F. Vogel, van het 7de regiment infanterie.

Bij het 5de regiment infanterie:

tot majoor, den kapitein der 1ste klasse W. G. F. van Heemskerk, van het regiment;

tot kapitein van de 3de klasse, bij ancienniteit, de 1ste luitenants H. S. Lutz, van het 8ste, en J. Cramer van Baumgarten, van het opgeheven 9de regiment infanterie;

bij keuze, den 1sten luitenant M. F. C. J. E. W. de Charon de St. Germain, van het 2de regiment infanterie.

Bij het 6de regiment infanterie:

tot majoor, de kapiteins der 1ste klasse T. Ongerboer, van het 7de regiment infanterie, C. G. de Bock en W. J. Fischer, beiden van het regiment grenadiers en jagers;

tot kapitein van de 3de klasse, bij ancienniteit, den 1sten luitenant C. J. Schluter, van het regiment.

Bij het 7de regiment infanterie:

tot majoor, den kapitein J. W. Walther, van den staf der infanterie, adjudant van den luitenant-generaal Schuurman, uit welke betrekking hij met deze eervol is ontslagen;

tot kapitein van de 3de klasse bij ancienniteit, den

1sten luitenant A. M. Pompo van Meerdervoort, van het 1ste regiment infanterie,

bij keuze, den 1sten luitenant T. Melmer, van laatstgemeld korps.

Bij het 8ste regiment infanterie:

tot kapitein van de 3de klasse bij ancienniteit, de 1ste luitenants F. W. K. Meffert, van het opgeheven 9de regiment infanterie, en A. Koppelaar, van het 2de regiment infanterie.

Bij verschillende besluiten van den 3 dezer heeft Zijne Majesteit goedgevonden

1o. te benoemen:

Bij het wapen der cavalerie:

Bij het 1ste regiment dragonders:

tot luitenant-kolonel, den majoor A. J. J. Verheijen, van het 3de regiment dragonders.

Bij het 2de regiment dragonders:

tot kommandant van het regiment, den luitenant-kolonel E. F. von Wiebeking, voorloopig belast geweest met het bevel over het opgeheven 4de regiment lichte dragonders, uit welke betrekking hij eervol is ontslagen.

Bij het 3de regiment dragonders:

tot kommandant van het regiment, den luitenant-kolonel J. J. Nepveu, van het corps;

tot luitenant-kolonel, den majoor A. H. baron Sloet van Oldruitenberg, van den grooten staf, adjudant van Z. K. H. Prins Alexander der Nederlanden, uit welke betrekking hij eervol is ontslagen.

Bij het 1ste regiment lansiers:

tot kolonel en kommandant van het regiment, den luitenant-kolonel P. G. R. baron Snobekaert van Schauburg, van den grooten staf, adjudant des konings in gewone dienst, uit welke betrekking hij eervol is ontslagen, en tevens tot adjudant van Hoogstenzelven in buitengewone dienst benoemd.

Bij het 2de regiment lansiers:

tot luitenant-kolonel, den majoor C. E. baron van Heerdt, van het corps.

Bij het wapen der artillerie:

Bij den staf van hetzelfde,

tot magazijnmeester der artillerie van de 2de klasse te Woerden, den 1sten luitenant C. P. L. Barak, van het 1ste regiment artillerie;

te Vlissingen, den 1sten luitenant E. van Bant, van den staf der artillerie, adjudant van de 2de artillerie-directie;

tot magazijnmeester der artillerie van de 3de klasse te Delft, den 1sten luitenant M. P. Mol, van het 3de regiment artillerie;

te Delft, den 2den luitenant R. Mijkamp, van het 2de regiment artillerie.

Bij het 3de regiment artillerie:

tot kapiteins van de 3de klasse, de 1ste luitenants W. F. Bouscher, van de compagnie artillerie werklieden, en J. C. Launspach, van het 2de regiment artillerie.

Bij het regiment rijdende artillerie:

tot kapitein van de 3de klasse, den 1sten luitenant A. C. W. L. J. T. Kellner, van het corps.

Bij het personeel van de geneeskundige dienst

der landmagt:

tot 1sten officier van gezondheid der 1ste klasse, den 1sten officieren van gezondheid der 2de klasse E. C. Nijaber en H. H. Naegeli;

tot eersten officier van gezondheid der 2de klasse, de officieren van gezondheid der 1ste klasse: F. Schmidt, M. Rodi, L. P. J. Snablie en J. F. Kerst.

2o. Te verplaatsen

Bij het regiment grenadiers en jagers:

bij de bataillons grenadiers, den kapitein der 1ste klasse P. P. Broterius van Nidek, van het 3de regiment infanterie;

bij de bataillons jagers, den kapitein regiments-adjudant J. E. Coenegracht, van het 2de regiment infanterie, zijnde bij uit de betrekking van adjudant eervol ontslagen;

bij het 2de regiment infanterie, den majoor J. J. de Moulin, van den generalen staf.

Bij het 3de regiment infanterie, den majoor J. H. Hoof van Iddekinge, van den generalen staf;

bij het 6de regiment infanterie, den kapitein J. G. W. van Bleshoven van Botenstein, van den generalen staf;

bij het 8ste regiment infanterie, den kapitein L. J. L. de Moulin, van den generalen staf;

als magazijnmeester der artillerie van de 2de klasse naar Nijmegen, den magazijnmeester der artillerie van diezelfde klasse W. C. Gerlach, thans te Vlissingen;

Bij het 3de regiment artillerie, den magazijnmeester der artillerie van de 3de klasse te Delft, F. H. van Hoogenhuysen, zijnde bij uit de betrekking van magazijnmeester der artillerie eervol ontslagen; met bepaling dat hij, volgens zijne anciënniteit van 2den luitenant, onder de officieren van dezen rang van het wapen, zal rangschikken;

Bij het 1ste regiment artillerie, den kapitein van de 3de klasse A. H. Drijfhout van Hooff, van het regiment rijdende artillerie.

Zijnde wijders door Zijne Majesteit, bij besluit van den 30sten October 1843, no. 56, de navolgende officieren van het regiment rijdende artillerie overgeplaatst geworden:

bij eene der compagnieën vesting-artillerie van het 3de regiment artillerie:

de kapitein M. G. van Raaden en de 2de luitenant A. J. F. Meijl;

bij eene der compagnieën veld-artillerie van het 1ste regiment artillerie.

de 1ste luitenant L. Ruijs van Leeuwen, C. G. A. van Gorcum en L. P. D. Nederburgh;

bij eene der compagnieën veld-artillerie van het 2de regiment artillerie:

de 1ste luitenant E. J. L. Sassen.

Terwijl door Zijne Excellentie den Minister van Oorlog zijn verplaatst:

Bij het reserve-bataillon van het 7de regiment infanterie:

de kapitein W. E. van Bevervoorden, van het reserve-bataillon van het te ontbinden 10de regiment infanterie.

Bij het 2de regiment dragonders:

de majoor B. van Merlen, van het opgeheven 4de regiment ligte dragonders.

Bij het 2de regiment lansiers:

de majoor W. F. baron Snouckaert van Schanburg, van het 1ste regiment lansiers.

Bij het 1ste regiment dragonders:

de 1ste luitenant W. W. A. Reijen, van het 1ste regiment lansiers, P. A. J. H. Boreel de Mauron en W. A. H. Gelderman, van het 2de regiment lansiers.

Bij het 3de regiment dragonders:

de 1ste luitenant G. A. Hamming en W. J. B. van Panhuys, beiden van het 2de regiment dragonders.

als 2de luitenant, de 2de luitenant-adjudanten, H. L. van Vessem en F. J. van Kempen, beiden van het opgeheven 4de regiment ligte dragonders; zijnde aan hen tevens een eervol ontslag uit de betrekking van adjudant verleend.

Bij het 2de regiment lansiers:

de 2de luitenant J. M. Nolthenius van Elsbroek, van het 4de regiment dragonders, thans ingedeeld bij het 1ste regiment dragonders.

'sGRAVENHAGE 9 November. Naar men verneemt heeft Z. Keiz. H. de grootvorst Michaël, bij gelegenheid van de laatstleden maandag in de Maliebaan plaats gehad hebbende wapenschouwing, bij herhaling zijne bijzondere tevredenheid betuigd over de schoone houding onzer troepen, de juistheid hunner bewegingen en de snelheid der manoeuvres van de cavallerie en rijdende artillerie.

Z. M. heeft aan de personen, behoorende tot het gevolg van Zijne Keizerlijke Hoogheid den Grootvorst Michaël verschillende eerbewijzen verleend, als: aan den luitenant-generaal Lanskoj, het grootkruis der Willems-orde; aan den generaal-majoor prins Dolgoroucky, het commandeurs-kruis der orde van den Nederl. Leeuw; aan den generaal-majoor Tolstoj, het commandeurs-kruis derzelfde orde; aan den kolonel Ohareff, het ridderkruis van de Militaire Willems orde, 3e klasse, en aan de kapiteins Baranoff en baron van Tettenborn, beiden het ridderkruis van den Nederl. Leeuw.

Z. M. heeft voorts de volgende eerbewijzen geschonken: het commandeurs-kruis der orde van den Nederl. Leeuw aan den baron de Hochschild, gewezen Zweedsch gezant bij ons Hof; het commandeurs-kruis der orde van de Eiken Kroon aan den graaf de Guidentolpe, Zweedsch zaakgelastigde bij ons Hof; het ridderkruis derzelfde orde

aan den baron van Adelsward, tijdelijk zaakgelastigde van Zweden alhier.

'sGRAVENHAGE 10 November. Men verzekert dat de geruchten, welke in de laatste dagen algemeen in omloop geweest zijn wegens eene aanstaande verandering van Ministers, of spoedige benoeming van eene vasten Minister van Financien, ongegrond zijn.

Gisteren is door den commissaris van politie van Ravesteyn alhier ontdekt en in hechtenis genomen de persoon van F. G. E. Bavink, vroeger redacteur van het te Groningen uitgegeven dagblad de *Volkvriend*, welke, bij vonnis der rechtbank te Groningen, van 16 Februarij laatstleden (en nader door het provinciaal gerechtshof aldaar ten aanzien dier veroordeeling bevestigd), wegens laster bij vonnis van dezelfde rechtbank van den 12 April daaraanvolgende, bij contumacie, en wegens een dergelijk feit veroordeeld tot eene gevangenis van drie maanden.

Mengelwerk.

Het heil van den staat de hoogste wet.
Door Mr. B. ALBARDA, lid van de Staten van Friesland en advocaat te Leeuwarden.

Onder de schrijvers, welke zich dezer dagen opdoen, om in geschrifte de middelen op te geven, welke, naar hunne zienswijze, de doeltreffendste tot verbetering van den toestand des lands zijn zouden, heeft zich nu ook gerangschikt de Heer mr. B. ALBARDA, lid der staten van Friesland en advocaat te Leeuwarden, in der tijd lid van de dubbele Kamer. In eene, door hem bij den boekhandelaar W. EKKHOFF aldaar uitgegeven *Bijdrage tot eene verbeterde staatshuishouding in Nederland*, zegt die schrijver tot de overtuiging gekomen te zijn, dat de mogelijkheid bestaat, om de financiën in Nederland op eene vasten voet te brengen, zonder nieuwe belastingen, en dat reeds in 1844 en 1845 het voordeel bij den staat daarvan kan worden genoten.

Wij achten het niet ondoeltreffend, daarvan het volgende verslag te geven:

In den aanvang dezer brochure werpt de schrijver een blik op de afgelopen zitting: de hoop op verbetering blijft nog steeds levendig, hoewel de beraadslagingen, als men op de uitkomsten let, weinig hebben bijgedragen om met eenige zekerheid te kunnen verwachten, dat de hooge regering en de Staten-Generaal door de nieuwe ministers, welke betrekking nog onvervuld is, tot het bewandelen van eene anderen, dan den ingeslagen weg zullen worden overgehaald.

De geheele begroting echter nog niet aangenomen zijnde, en daar er bovenal beraadslaagd zal moeten worden over de wijze, waarop de uitgaven in hun geheel met de ontvangsten in evenwigt zullen worden gebragt, zoo kan de hoop nog vervuld worden, dat de wetgevende magt in Nederland, op nieuw in het belang van den staat zich vereenigende, de donkere vooruitzichten afwende, welke de jongst gehouden vergadering met alle reden heeft doen ontstaan.

De meening, die de heer ALBARDA en velen met hem, sinds eenigen tijd, hebben, is deze: dat het heil van den staat, op de wijze, zoo als thans plaats heeft, niet voldoende wordt behartigd, en dat, in zijn oog, er in Nederland middelen zijn aan te wenden, die het belang van den staat krachtiger zouden ondersteunen, dan in de wetgevend vergadering tot nu toe zijn vastgesteld; terwijl hij voorts tot de overtuiging is gekomen, dat de financiën van Nederland op eene vasten voet zijn te brengen, zonder nieuwe belastingen. De gedachte daarover thans openbaar te maken, heeft hij beschouwd als de vervulling van zijnen burgerplicht. Niet om daardoor in deze zaak een nieuw licht te ontsteken, maar om het tijdige, het noodzakelijke en het voorloofde dier middelen tegen de tegenspraak, die dezelve, uit dien hoofde, hebben ondervonden, aan te toonen. Dit is zijn eenig doel, dat men alomteermost overwege of zijne financiën niet zonder nieuwe belastingen kunnen worden hersteld, en dat alzoo de dreigende gevaren, die een tegenovergesteld stelsel schoren, de tijd worden afgewend. Overgaande tot het betoog zijner stellingen, loop schrijver aan, dat het kwaad dat erkend in Nederland

bestaat, uit eene staatshuishouding, waarin geen genoegzame waarborg is, dat de regten van de kroon en van de wettelijke voldoende blijven verzekerd, en de belangen van beiden naar evenredigheid worden behartigd. Daarvan zijn de gevolgen: de onaanvaardige uitgaven, die het evenwigt tusschen ontvangsten en uitgaven hebben verbroken, en den onheilspelligen financiën toestand hebben veroorzaakt. Hier komt bij, dat de wetgever, door verschillende omstandigheden verminderende, in Nederland door de hooge belastingen, die de ingezetenen hebben moeten dragen gevoelig is aangerand. Hij staat dit door den zichtbaren achteruitgang van zaken, in bijna alle klassen van het volk; armoede en verminderde opbrengst der belastingen is daarvan het gevolg.

Schrijver toelt vervolgens datgene, wat de wetgevende magt van meening schijnt te zullen volgen: het behoud, namelijk, der algemeene orde van zaken; de kostbare staatswrigtingen, en de kosten, die dezelve vorderen van de ingezetenen, — reeds door belastingen overgedrukt, — door nieuwe belastingen af te vragen.

Hij acht echter dezen gang van zaken hoogst onstaatkundig en alzoo voor koning en vaderland verderfelijk. Liever heere men den toestand der natie op, in stede van dezelve met nieuwe belastingen te onderdrukken. De welvaart zal daardoor hervaren, en met haar de, voor den staat zoo noodige belastingen.

Hetgeen voor Nederland voor alles noodig schijnt te zijn, om de inwendige rust voortdurend te zien verzekerd en een einde te maken aan het bestaande misnoegen, zal wel dit zijn, dat de natie eene nieuwe waarborg erlange, dat men het vroegere spoor voort altoos wil verlaten; het spaarzaam en nuttig gebruik der belastingen en de hoop niet door woorden, maar door eene veranderde orde van zaken, dat zij in de toekomst vermindering van belastingen als zeker zal kunnen verwachten. Schrijver betoogt al nu, dat, om tot eene bezuiniging, die ieder wil, te kunnen geraken, men de grondwet van dezelfde weelderige instellingen moet ontdoen. Hij wijst op den toestand onzer koloniën, wier baten, door den verminderden prijs der producten, jaarlijks afnemen.

Hij onderzoekt de vraag, die bij het bestaande systeem eene levensvraag is, of de natie bij magt is, nieuwe belastingen te dragen, en of de belastingen wel hare uiterste grens hebben bereikt. Bij ernstige overweging zal het antwoord wel niet gunstig kunnen zijn.

Hij beroept zich op de afgelopen discussien bij de Tweede Kamer, en het gevoelen omtrent de verminderde welvaart en de daaruit ontstaande armoede, door de overgrote meerderheid geuit, waardoor men het feit als zeker meent te mogen aanmerken, dat de belastingen in Nederland hare uiterste grens reeds hebben bereikt, en er niet kan of mag worden gedacht om nieuwe belastingen daar te stellen. Het recht van den wetgever, om de ingezetenen met belastingen te bezwaren, is niet bepaald. Dat recht — vervolgt de schrijver — heeft deszelfs grenzen, en vindt die in de billijkheid om den ingezetenen voor eigen bestaan genoegzame middelen over te laten. Gaat de wetgever dat recht te buiten, — het zal niet ontkend kunnen worden, dat hij alsdaar van zijne magt misbruik maakte. Hij vraagt of het dan niet noodig zou zijn, dat er, voor en alcer het gouvernement en de Kamers overginge, het volk nieuwe belastingen op te leggen, in den lande, een opzettelijk onderzoek plaats hadde of de uiterste grens van belasting reeds nu al of niet was bereikt?

Deze stelling ontwikkelende hebbende, meent de heer ALBARDA, dat, vermits geene nieuwe belastingen door de natie kunnen worden getragen, de weg, dien men, om orde in den staat en evenwigt in de financiën te erlangen, hebbe in te slaan, moet bestaan in eene verandering van de grondwet, ten einde, door afschaffing van alle daarbij voorschrevene overtollige en misbare instellingen, de daarmede in verband staande uitgaven te verminderen; eindelijk wil de schrijver, wanneer dit noodig werd bevonden, vermindering van de renten ten laste van den staat en van de pensioenen en wachtgelden, die thans voldaan worden.

I. Herziening der grondwet.

De heer ALBARDA verlangt die, als opleverende een ruimer veld van bezuiniging; die maatregel zal dankbaar worden opgenomen, en de tevredenheid bij de ingezetenen door wederkeren, wanneer die verandering in den geest des tijds, naar de behoeften van het land en in den zin van een spaarzaam en eenvoudige

